

KOMENDANT WOJEWÓDZKI POLICJI
W OPOLU

Opole, 16 września 2020 r.

ul. Korfantego 2
45-077 Opole

Marcin Miłkowski
ul. Moniuszki 8/10
48-300 Nysa

WS.KW.062.60.2020

DECYZJA NR 1 /2020
Komendanta Wojewódzkiego Policji w Opolu
z dnia 16 września 2020 r.

Na podstawie art. 138 ust. 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) w zw. z art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1429 z późn. zm.) po rozpatrzeniu odwołania od decyzji Komendanta Powiatowego Policji w Nysie z dnia 25 sierpnia 2020 r. w sprawie odmowy udzielenia informacji publicznej Panu Marcinowi Miłkowskiemu w przedmiocie zapytania o listy gratyfikacji finansowych – nagród, premii oraz dodatków służbowych przyznanych w okresie od stycznia 2018 r. do czerwca 2020 r. Oficerowi Prasowemu Komendy Powiatowej Policji w Nysie oraz specjaliście Zespołu ds. Profilaktyki Społecznej Komendy Powiatowej Policji w Nysie

postanawiam

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę o udostępnienie informacji publicznej do ponownego rozpatrzenia przez Komendanta Powiatowego Policji w Nysie.

UZASADNIENIE

W dniu 6 sierpnia 2020 r. Pan Marcin Miłkowski – dyrektor telewizji „Regionalna Telewizja Opolskie” przesłał pocztą elektroniczną do Komendy Powiatowej Policji w Nysie wniosek o udostępnienie informacji publicznej, dotyczący listy wszystkich nagród, premii

i innych gratyfikacji finansowych ponad podstawę wynagrodzenia i wysługę lat, jakie zostały przyznane w latach styczeń 2018 – czerwiec 2020 Oficerowi Prasowemu Komendy Powiatowej Policji w Nysie oraz specjaliście Zespołu ds. Profilaktyki Społecznej Komendy Powiatowej Policji w Nysie. Informacje miały ponadto zawierać dla tych stanowisk stopień policyjny osoby zajmującej opisane stanowisko oraz staż pracy w Policji, z uwzględnieniem możliwych zmian na wskazanych stanowiskach, z podaniem okresu zajmowania stanowiska. Wnioskujący wskazał, iż nie wymaga informacji ad personam. We wniosku żąda także dat przyznania gratyfikacji finansowej, nazwę, rodzaj gratyfikacji finansowej tytułem czego została przyznana oraz kwotę wypłaconej gratyfikacji netto. Wnioskodawca w dniu 7 sierpnia 2020 r. zwrócił się o uzupełnienie przesłanego wcześniej zapytania o wskazanie gratyfikacji finansowych w następującym zakresie:

- 1) dodatek służbowy – w jakich okresach przyznany i w jakiej wysokości netto;
- 2) dodatek czasowy – w jakich okresach przyznany i w jakiej wysokości netto;
- 3) nagrody – nazwa nagrody (np. nagroda starosty, komendanta itp.), za co przyznana, kiedy, w jakiej wysokości netto.

W ocenie organu, przedmiot żądania został zakwalifikowany jako informacja publiczna zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (zwanej dalej u.d.i.p.).

W związku z powyższym pismem z dnia 12 sierpnia 2020 r., doręczonym 13 sierpnia 2020 r. na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. organ I instancji wezwał wnioskodawcę do wykazania szczególnego interesu publicznego dla uzyskania informacji przetworzonej w terminie 7 dni od doręczenia wezwania. Jak uzasadniał, żądana przez wnioskodawcę informacja posiada charakter informacji przetworzonej i jej udostępnienie wymaga procesu wytworzenia nowej informacji, nieistniejącej w chwili skierowania wniosku w takim kształcie i w takiej postaci, jakiej oczekuje wnioskodawca. Proces powstawania tej informacji skupia podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej na jej wytworzeniu dla wnioskodawcy, odrywając go od przypisanych mu kompetencji i zadań.

Jednocześnie organ I instancji przedłużył termin załatwienia sprawy do 2 miesięcy z uwagi na konieczność uzyskania dodatkowych informacji od wnioskodawcy, od których uzależnione będzie dalsze działanie organu zobowiązanego do rozpatrzenia wniosku.

W dniu 15 sierpnia 2020 r. pocztą elektroniczną do Komendy Powiatowej Policji w Nysie wpłynęła odpowiedź Pana Marcina Miłkowskiego, w której wskazał, iż wnioskowana przez niego informacja jest informacją prostą, niewymagającą przetworzenia. Wskazał również, że jako dziennikarz w telewizji, która publikuje przede wszystkim kontrowersyjne tematy dotyczące powiatu nyskiego, otrzymał informację, iż jeden z funkcjonariuszy Policji

jest szczególnie premiowany i według informatora wynika to z bardzo bliskich kontaktów z Komendantem Komendy Powiatowej Policji w Nysie. Dlatego korzystając z prawa do dostępu do informacji publicznej chciałby powyższe zweryfikować. Według wnioskodawcy ujawnienie takiej informacji może prowadzić do większej transparentności działań Policji. Ponadto jako dziennikarz regionalnej telewizji ma ogromny wpływ na lokalną opinię publiczną. Te argumenty według wnioskodawcy stanowią, iż zachodzi szczególnie istotny interes publiczny w uzyskaniu wnioskowych informacji.

W dniu 20 sierpnia 2020 r. Komendant Powiatowy Policji w Nysie wydał decyzję nr 1/KADR/2020 o odmowie udzielenia informacji publicznej. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji przedstawia dla poparcia swojego stanowiska definicję informacji prostej oraz definicję informacji przetworzonej. W dalszej części decyzji wskazuje czynności jakie faktycznie wiążą się z przekazaniem żądanej informacji, tj. przejrzenie teczek oraz materiałów archiwalnych. Wyjaśnia również, że ze względu na okres urlopowy czynności kadrowe realizuje jeden pracownik, a co za tym idzie uniemożliwi to realizację podstawowych zadań należących do niego. Z tego powodu nie jest możliwe również przekazanie wykonania omawianego zadania innym osobom w jednostce. Ponadto uzasadnia, że Komendant Powiatowy Policji w Nysie przyznaje nagrody w kwotach brutto, a żądane we wniosku dane dotyczące kwoty netto wiążą się ze stworzeniem nowego dokumentu „specjalnie dla wnioskodawcy”. W konkluzji uzasadnienia organ I instancji podnosi, iż celem wnioskodawcy jest uzyskanie informacji na temat jednej osoby i jest to niewystarczające, aby przetworzyć i udostępnić informację publiczną.

Na decyzję odmowną wydaną przez Komendanta Powiatowego Policji w Nysie wnioskodawca wniósł odwołanie do Komendanta Wojewódzkiego Policji w Opolu w dniu 25 sierpnia 2020 r. W uzasadnieniu odwołania wskazuje, iż decyzja została wydana z naruszeniem przepisów prawa, ponieważ w jego ocenie organ uważa, że nie jest dysponentem informacji, a z drugiej strony wydaje decyzję odmowną. Uznaje więc, że posiada informację, ale odmawia jej udostępnienia. Wskazuje również, że organ jeśli nie posiada informacji, powinien poinformować wnioskodawcę o tym fakcie i odesłać do podmiotu właściwego. Uważa to twierdzenie za wątpliwe, biorąc pod uwagę fakt, że wynagrodzenia i nagrody dla funkcjonariuszy Policji, są ustalane przez komendę, w której są zatrudnieni. Wnioskodawca zauważa przy tym, że składa wniosek w wąskim zakresie dotyczącym wynagrodzenia tylko 2 funkcjonariuszy. Sięgnięcie do dokumentów archiwalnych i teczek osobowych, nie uzasadnia twierdzenia, że jest to informacja przetworzona. Czasochłonność i trudności organizacyjne nie mogą być także przeszkodą i zwalniać organ z udostępnienia informacji. Zwrócił uwagę również na fakt, iż organ nie uzasadnił i nie wykazał, że w sprawie mamy do czynienia

z informacją publiczną przetworzoną, a brak właściwego uzasadnienia faktycznego decyzji powinien skutkować jej uchyleniem.

Analizując przedmiotową sprawę należy stwierdzić, że dotyczy ona udostępnienia informacji publicznej, zgodnie z ustawą z dnia 6 września 2001 r. u.d.i.p. Po analizie akt sprawy, stwierdzić należy, że w niniejszym przypadku nie było przesłanek warunkujących wydanie decyzji o odmowie udzielenia wnioskowych danych. *Informacja publiczna stanowi treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organów władzy publicznej, związanych z organem bądź w jakikolwiek sposób dotyczących organu, bez względu na to, co jest ich przedmiotem* – 2013.05.29, wyrok WSA w Gdańsku, II SA/Gd 183/13, LEX nr 1321102. Jak stanowi wyrok WSA w Olsztynie, II SA/OI 1316/12, LEX nr 1235179, pojęcie „każdemu” oznacza, że ustawodawca precyzuje zastrzeżone w Konstytucji uprawnienia obywatelskie, wskazując, że każdy może z niego skorzystać na zasadach określonych w ustawie. Przy czym słowo „każdy” należy rozumieć jako każdy człowiek (osoba fizyczna) lub podmiot prawa prywatnego.

Brzmienie ustępu 2 art. 5 u.d.i.p. wskazuje, iż prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy jednak informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji. U.d.i.p. nie zdefiniowała pojęcia „osoby pełniącej funkcję publiczną”, stąd wątpliwości co do zakresu tego wyłączenia. Według orzecznictwa za: „osobę pełniącą funkcję publiczną należy zatem uznać każdego, kto wykonując zadania w organach władzy publicznej (...) jeżeli tylko jego zadania posiadają związek z dysponowaniem majątkiem państwowym” (wyrok WSA sygn. II SA/Gd 133/19). W ocenie WSA w Poznaniu zawartej w wyroku z 13 czerwca 2018 r. (sygn. II SAB/Po 26/18) „wskazanie czy mamy do czynienia z funkcją publiczną, powinno zatem odnosić się do badania, czy określona osoba w ramach instytucji publicznej realizuje w pewnym zakresie nałożone na tę instytucję zadanie publiczne”.

Sama treść żądania wnioskodawcy dotycząca kwot składników wchodzących w skład wynagrodzenia uznawana jest w orzecznictwie za informację publiczną. W wyroku z 18 lutego 2015 r. (sygn. I OSK 695/14), NSA stwierdza, że informacja o wydatkach podmiotu na wynagrodzenia pracowników jest informacją publiczną. W ten sposób orzekł też WSA Gdańsku w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r. „Informacje dotyczące kwot wynagrodzenia i ich składników, jak i kwot nagród, wypłacanych z budżetu publicznego za wykonywanie funkcji publicznych, stanowią informację publiczną, niezależnie od tego czy są to stałe składniki wynagrodzenia, czy też składniki fakultatywne, czy uznaniowe”.

Kwestią, którą należy podnieść, po zapoznaniu się ze stanem faktycznym sprawy jest również stanowisko strony dotyczące faktu, że nie jest dysponentem środków budżetu państwa,

w myśl ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869 z późn. zm.) i tym samym wiąże się z koniecznością zwrócenia się do płatnika, czyli Komendanta Wojewódzkiego Policji w Opolu o udzielenie informacji w przedmiocie pytań zadanych przez wnioskodawcę. W Decyzji nr 40 KGP z dnia 23 stycznia 2007 r. w sprawie ustanowienia dysponentów środków budżetu państwa trzeciego stopnia bezpośrednio podległych Komendantowi Głównemu Policji (Dz. Urz. KGP Nr 2 poz. 13) § 1 stanowi, że Komendant Wojewódzki Policji w Opolu jest dysponentem środków. Niemniej jednak to Komendant Powiatowy Policji w Nysie zarządza, co do zasady funduszami jako kierownik jednostki i pracodawca, przyznając rozkazem personalnym środki w postaci m.in. nagród pieniężnych na konkretnego funkcjonariusza, decydując jednocześnie o ich wysokości brutto. Wydział Finansów KWP w Opolu obsługując system SWOP, fizycznie dokonuje przelewu na dane konto policjanta.

Jeżeli organ posiada informacje publiczne i nie ma ograniczeń w zakresie ich udostępnienia, to powinien ich udzielić zwykłym pismem. Jeżeli posiada informacje publiczne, które ze względu na treść wniosku i sposób ich zebrania stanowić będą informację przetworzoną, a wnioskodawca nie wykaże interesu publicznego w ich uzyskaniu, to organ odmawia udzielenia informacji w formie decyzji. Jeżeli nie posiada określonych informacji publicznych, jak w tym przypadku kwoty nagród i dodatków netto, to powinien odpowiedzieć w zakresie tego żądania, że nie posiada informacji.

Komenda Powiatowa Policji w Nysie i Komenda Wojewódzka Policji w Opolu, która dokonuje obliczenia wysokości świadczeń netto i ich wypłaty, są odrębnymi podmiotami i udzielają informacji publicznej we własnym zakresie merytorycznym. Zapisy u.d.i.p. nie przewidują możliwości przekazywania wniosku o udostępnienie informacji innemu organowi, ani zwracania się do innego podmiotu o udzielenie informacji żądanej przez wnioskodawcę.

Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych, w tym m.in. wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 6 lutego 2014 r. sygn. akt II SAB/Sz 114/13 „(...) przekazanie wniosku o udzielenie informacji publicznej wykracza poza regulacje zawarte w ustawie o dostępie do informacji publicznej, która nie przewiduje takiej formy działania organów. Ustawa nie zezwala również na przekazanie wniosku, w trybie art. 65 §1 kodeksu postępowania administracyjnego (...)”.

Ponieważ Komendant Powiatowy Policji w Nysie nie dysponuje informacjami w zakresie wysokości kwoty netto wypłaconych nagród i dodatków, powinien wnioskodawcy pismem zwykłym udzielić takiej odpowiedzi.

Mając powyższe na uwadze, nie sposób się zgodzić ze stanowiskiem Komendanta Powiatowego Policji w Nysie, iż wszystkie żądania Pana Marcina Miłkowskiego stanowią informację przetworzoną. NSA w wyroku z dnia 3 lutego 2017 r. (I OSK 1068/15)

podsumował, czym w orzecznictwie sądowym jest informacja przetworzona w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. Wyrok stanowi: „Informacja publiczna przetworzona to zatem taka informacja publiczna, która:

- w chwili złożenia wniosku w zasadzie nie istnieje w kształcie objętym wnioskiem, a niezbędnym jest przeprowadzenie przez podmiot zobowiązany pewnych czynności analitycznych, organizacyjnych i intelektualnych w oparciu o informacje proste (wyrok NSA z dnia 30 września 2015 r., I OSK 1746/14);
- jest wynikiem ponadstandardowego nakładu pracy podmiotu zobowiązanego użycia dodatkowych sił i środków oraz zaangażowania intelektualnego w stosunku do posiadanych przez niego danych i wyodrębniania w związku z żądaniem wnioskodawcy oraz na podstawie kryteriów przez niego wskazanych (wyrok NSA z dnia 5 kwietnia 2013 r. I OSK 89/13, LEX nr 1368968; wyrok NSA z dnia 17 października 2006 r., I OSK 1347/05);
- jest wynikiem działań wykraczających poza zakres działań mieszczących się w ramach podstawowych kompetencji organu (wyroki NSA z dnia 5 września 2013 r., I OSK 953/13, I OSK 866/13, I OSK 865/13);
- może być jakościowo nową informacją, nieistniejącą dotychczas w przyjętej ostatecznie treści i postaci, chociaż jej źródłem są materiały znajdujące się w posiadaniu podmiotu zobowiązanego (wyrok NSA z dnia 28 kwietnia 2016 r., I OSK 2658/14; wyrok NSA z dnia 5 stycznia 2016 r. I OSK 33/15);
- nie musi być wyłącznie wytworzoną rodzajowo nową informacją – „informacja przetworzona obejmuje dane publiczne, które co do zasady wymagają dokonania stosownych analiz, obliczeń, zestawień statystycznych, ekspertyz połączonych z zaangażowaniem w ich pozyskanie określonych środków osobowych i finansowych organu, innych niż te wykorzystywane w bieżącej działalności” (wyrok NSA z dnia 5 marca 2015 r., I OSK 863/14);
- której przygotowanie jest zdeterminowane szerokim zakresem (przedmiotowym, podmiotowym i czasowym) wniosku, wymagającym zgromadzenia i przekształcenia znacznej ilości dokumentów (wyrok NSA z dnia 2 października 2014 r., I OSK 140/14, z dnia 21 września 2012 r., I OSK 1477/12)”.

Mając na uwadze przywołane wyroki nie sposób zgodzić się, że w kontekście wniosku skierowanego do Komendanta Powiatowego Policji w Nysie mamy do czynienia wyłącznie z informacją przetworzoną, której nie da się wygenerować bez nadmiernego nakładu – podmiotowego, przedmiotowego i czasowego pracy.

Ponadto kwestia wykazania szczególnej istotności dla interesu publicznego przetworzenia informacji publicznej na podstawie art. 3 ust. 1. pkt 1 u.d.i.p. została wyłuszczona w wyroku II SA/Wa 1245/19 z dnia 6 listopada 2019 r., w którym dziennikarz

wskazał, że jest przedstawicielem prasy, a w uzasadnieniu podał, iż „Zwracam bowiem uwagę, że działałam nie w imieniu własnym, ale jako dziennikarz, czyli przedstawiciel prasy (...), stąd też należy uznać, że kierując się ogólnymi zasadami określonymi w Konstytucji RP i prawie prasowym, po stronie dziennikarza istnieje szczególnie istotny interes publiczny jako przekaznika pomiędzy organem w naszym przypadku Prokuraturą ze społeczeństwem”.

Komendant Powiatowej Policji w Nysie w uzasadnieniu decyzji o odmowie udzielenia informacji publicznej nie wyjaśnił, dlaczego w jego ocenie, okoliczności wskazane przez wnioskodawcę w piśmie z 13 sierpnia 2020 r. nie wykazują szczególnej istotności dla interesu publicznego w uzyskaniu informacji przetworzonej. Takimi okolicznościami nie może być konieczność przejrzenia teczek osobowych, stworzenie dokumentu odpowiedzi, czy okres urlopowy i przeciążenie pracą pracowników.

Ponadto, organ I instancji wydający decyzję o odmowie udostępnienia informacji publicznej, powinien zweryfikować sposób wniesienia wniosku przez wnioskodawcę. Według Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok z 16 grudnia 2009 r. sygn. akt I OSK 1002/09), a także Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 15 lipca 2016 r. sygn. II SA/Kr 268/16, „wszystkie te przypadki, w których ma dojść do podjęcia przez organ aktu administracyjnego, w tym zwłaszcza kwalifikowanego, jakim jest decyzja administracyjna (odmowna oraz o umorzeniu postępowania), bezwzględnie wymagać będą własnoręcznego podpisu wnioskodawcy (podpisu elektronicznego) na wniosku o udostępnienie informacji publicznej, a jego brak winien być usuwany w postępowaniu naprawczym, regulowanym w art. 64 § 2 Kodeks postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 16 ust. 2 u.d.i.p., do decyzji odmownej oraz o umorzeniu postępowania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, co oznacza, że Kodeks ten ma zastosowanie do całego procesu wydawania decyzji, a więc także do kwestii usuwania braków formalnych wniosku o dostęp do informacji publicznej, o ile zobowiązany organ zmierza do wydania takiej decyzji. Stosownie do przepisu art. 63 § 3a Kodeks postępowania administracyjnego, podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego powinno:

- 1) być uwierzytelnione przy użyciu mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 albo 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 2) zawierać dane w ustalonym formacie, zawartym we wzorze podania określonym w odrębnych przepisach, jeżeli te przepisy nakazują wnoszenie podań według określonego wzoru;
- 3) zawierać adres elektroniczny wnoszącego podanie. Stosownie do art. 20a ust. 1 powołanej ustawy, identyfikacja użytkownika systemów teleinformatycznych udostępnianych przez podmioty określone w art. 2 następuje przez zastosowanie

kwalifikowanego certyfikatu przy zachowaniu zasad przewidzianych w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262), lub profilu zaufanego ePUAP.”

Także w wyroku z 6 grudnia 2017 r. sygnatura akt I OSK 475/17 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że jeżeli podanie nie czyni zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania. Natomiast z art. 63 § 3a Kodeksu postępowania administracyjnego wynika, że podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego powinno być opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, lub uwierzytelniane w sposób zapewniający możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralności weryfikowanych danych w postaci elektronicznej. Zatem, gdy organ zamierza wydać decyzję administracyjną w trybie art. 16 u.d.i.p., a wniosek o udostępnienie informacji publicznej nie ma podpisu i ten brak nie został uzupełniony w trybie art. 64 § 2 kpa., to wniosek ten podlega pozostawieniu bez rozpoznania.

W takiej sytuacji niedopuszczalne jest merytoryczne rozpoznanie wniosku obarczonego brakami formalnymi.

Ponieważ wnioski z dnia 6 i 7 sierpnia 2020 r. nie spełniają tego wymogu, a organ nie wezwał wnioskodawcy do uzupełnienia braków, należy uchylić decyzję organu I instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia.

W toku postępowania odwoławczego stanowisko zajęli: mł. insp. Małgorzata Ciupińska – Naczelnik Wydziału Prezydialnego i Komunikacji Społecznej KWP w Opolu, mł. insp. Jolanta Fila – Radca Prawny KWP w Opolu. Decyzję wydał Komendant Wojewódzkiej Policji w Opolu nadinsp. Jarosław Kaleta.

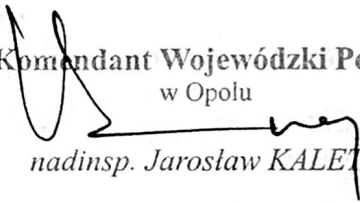
Pouczenie

Stronie, która kwestionuje zgodność tej decyzji z prawem, służy na nią skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu przy ul. Kośnego 70, 45-372 Opole, którą należy wnieść w dwóch egzemplarzach za pośrednictwem tutejszego organu w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

Zgodnie z art. 239 § 1 lit. d ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325) strona skarżąca działanie, bezczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach ze stosunków pracy i stosunków służbowych nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych, w tym wpisu.

W świetle art. 243 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325) prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przez wszczęciem postępowania lub w toku postępowania.

Natomiast na mocy art. 244 § 1 w/w ustawy, prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Komendant Wojewódzki Policji
w Opolu
nadinsp. Jarosław KALETA

Wyk. 3 egz.

Egz. Nr 1 – Pan Marcin Miłkowski

Egz. Nr 2 – akta postępowania w sprawie odwołania od decyzji o odmowie udzielenia informacji publicznej

Egz. Nr 3 – Komendant Powiatowy Policji w Nysie